

## Liniștea dinaintea apocalipsei

Lorena Craia

---

Încă aud ecoul vechi și trist  
În peștera din munți de ametist,  
Acolo unde jaspul se mai coace  
Sub iarna învelită de cojoace.

Întinsă pe bezmeticele maluri  
Ale pârâului, ce sapă-n valuri-valuri,  
Ating cu vârful degetului stâng  
Un stalactit cam strâmb și cam nătâng.

Mă-ntreb dacă în casa mea de-acum  
Doar liniștea își mai croiește drum;  
Pârâul parcă-a stat și meditează  
Cu tot cu trupul meu, ce balansează.

Incendiile toate ard mocnit  
Pe munții-mpăduriți cu afanit  
Și ciutele mă caută-nfierat  
La ora-n care ceasul mi-a sunat.

Se stinge lumea verde și banală.  
Apatic, în pârâu, se toarnă smoală,  
Iar noaptea își dă soarele deoparte;  
Apatic gust și eu din viață-moarte.

16 septembrie 2016 - 4 septembrie 2018, Constanța